

EDUCACIÓ

El 64% de la població mundial analfabeta són dones. A Xile la dona va accedir als estudis universitaris l'any 1872. A l'Estat Espanyol això no va ser possible fins l'any 1910.



L'educació és un dret reconegut des del 1996 per l'ONU. Ja aleshores s'assenyalava la importància d'eliminar qualsevol tipus de discriminació en tots els nivells educatius, sovint relacionada amb l'accés minoritari de dones i nenes a l'educació. En molts casos, i sobretot en situacions de conflicte i d'extrema pobresa, les dones i les nenes han de fer-se càrrec del pes de les feines familiars i domèstiques, la qual cosa dificulta el seu accés a l'escola primària i, més encara, als estudis superiors.

DRET A VOT

El Dret a Vot per a les dones no va ser reconegut en alguns països europeus, com ara Suïssa, fins el 1971. A l'Uruguai no ho va ser fins l'any 1917. A l'Àrab Saudita o a l'Estat Vaticà encara no s'ha reconegut el sufragi femení.



El moviment internacional pel sufragi femení, dut a terme per les anomenades "sufrajistes", va ser un moviment reformista social, econòmic i polític que promovia l'extensió del dret a vot.

Tenir dret a votar vol dir tenir l'oportunitat, malgrat els diferents ideologies i objectius, de conèixer i participar activament en la vida política, i fins i tot de liderar un país. Per contra, en aquells estats del món on encara avui les dones no poden votar tampoc poden ser diputades ni membres dels governs.

PARTICIPACIÓ POLÍTICA

Actualment, el país amb major nombre de dones parlamentàries és Rwanda amb un 50,3%, per sobre de França que en té un 19,6%.



La participació de les dones en els processos de presa de decisions és essencial per trencar el cicle de discriminació, exclusió i pobresa en el qual viuen. És necessari que les dones puguin parlar amb veu pròpia i participar activament en els processos de presa de decisions que concerneixen la seva vida, a més de sentir-se representades i que al seu torn representin les respectives poblacions.

A escala mundial, les dones ocupen tan sols un 18,8% dels escons en els parlaments nacionals, i només 25 països han aconseguit la meta del 30% establert per l'ONU.

TREBALL I DISCRIMINACIÓ SALARIAL

A la Unió Europea les dones cobren una mitjana salarial del 17% menys que els homes. A Romania la diferència salarial arriba al 20%. A l'Àfrica Subsahariana les dones inverteixen una mitjana de 40 bilions d'hores l'any en el transport d'aigua per a les seves llars, l'equivalent a un any de treball de la totalitat de la població activa a França.



Les dones continuen ensopegant amb barreres que s'oposen a la seva potenciació econòmica i a les seves activitats empresarials. Entre aquests obstacles: la discriminació en l'educació, la capacitat, la contractació, l'accés al crèdit i el dret a la propietat i l'herència, els nivells de remuneració i freqüència de promoció inferiors per igual treball. I les majors responsabilitats domèstiques. Les dones de l'àmbit rural i les treballadores immigrades són les que més pateixen la desocupació i solen veure's forçades a suportar una càrrega encara major de treball no remunerat.

EL MAPA DE LA VERGONYA de les Desigualtats de Gènere



VIOLENCIA MASCLISTA

Més del 14% de les dones nord-americanes majors de 17 anys admeten haver estat violades. A Dinamarca la violació no és punible dins el matrimoni.



La violència contra les dones i les nenes és probablement la violació dels drets humans més habitual i que afecta a un major nombre de persones. A més, està present en totes les societats del món, independentment de quin sigui el seu sistema polític o econòmic. La violència contra les dones no entén de cultures, ni de classes socials ni d'ètnies. Aquest escàndol quotidià es manifesta de diferents maneres i té lloc en múltiples espais, però posseeix una arrel única: la discriminació universal que pateixen les dones pel simple fet de ser-ho.

MATRIARCATS

Matriarcats al món: Índies Zapotèques, a Mèxic; Ètnia Bijangó, a Guinea Bissau, i la comunitat Mesuo, a la Xina.



El món occidental capitalista és una societat bàsicament patriarcal basada en l'androcentrisme, és a dir, la concentració del poder en mans dels homes, particularment rics i blancs. El matriarc, del qual hi ha uns pocs exemples a tot el món, suposa una alternativa a un sistema d'organització dominant i dominador, i es mostra en societats organitzades de forma igualitària i respectuosa. El matriarc mai no ha estat una forma d'organització social oposada al patriarcat, perquè les dones no manen ni oprimeixen els homes, sinó que es basen en una forma d'organització social igualitària.

ACCÉS ALS RECURSOS

A Uganda només el 7% de les dones són propietàries de la terra. A l'Argentina el 5% i a Catalunya, després de molts anys de lluita, el 29,98%.



Segons la FAO, en el món hi ha més de 600 milions de dones que viuen en el medi rural, la majoria camperoles, productores dels principals cultius bàsics de tot el món: arròs, blat i blat de moro, que proporcionen fins al 90% dels aliments que consumeix la població empobrida de les zones rurals.

Tanmateix, la discriminació vers les dones en el món rural és una de les més punyents de les relacions socials. En bona part del planeta, les dones no són considerades ni actores econòmiques, ni productores de coneixements ni subjectes sociopolítics, i per tant, no es reconeix el seu dret d'accés als recursos i de propietat de la terra.

SALUT

A l'Afganistan 16 de cada 1.000 dones moren durant l'embaràs o el part. A Austràlia moren 4 de cada 100.000.



A llarg de tot el seu cicle vital, la majoria de les dones a nivell mundial no tenen un accés equitatiu als serveis bàsics de salut: durant la infància, les nenes sovint reben menys atenció que els nens en la prevenció i tractament de les malalties infantils; en l'adolescència, i al llarg dels anys de fecunditat, la dona no disposa d'assessorament adequat i d'accés als serveis de salut sexual i reproductiva. El resultat és un augment del risc d'embaràs no desitjats i en edat prematura, però també el risc de contraure el VIH i altres malalties de transmissió sexual i d'avortar en condicions perilloses.



LA TIRANIA DE LA IMATGE

La televisió, la publicitat i el cinema mostren les dones com un objecte sexual en base a un físic imposat i establem model i valors que acaben influïnt en la construcció de la identitat. Ens fan creure que només es pot triomfar si es posseeix una aparença que respon a les fantasies masculines. A l'Estat Espanyol les operacions d'estètica més realitzades són les de liposucció i augment de pit. El 87,7% dels pacients són dones. Cada dia augmenten els casos de trastorns alimentaris, molt vinculats a l'alteració de la percepció del propi cos. Com diu Fatema Mernissi al seu llibre *L'harem Occidental*, "l'Occident els homes destapan la bellesa de les dones per dominar-les; ells no s'assabellen a la imatge de les dones que han destapat, està sentenciada".